I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1286/2008

av den 16 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 193/2007 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien och om ändring av förordning (EG) nr 192/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bl.a. Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. **FÖRFARANDE**

I. *TIDIGARE UNDERSÖKNING OCH GÄLLANDE ÅTGÄRDER*

(1) Den 30 november 2000 införde rådet genom förordning (EG) nr 2603/2000 [2] slutgiltiga utjämningstullar på import av visst slags polyetentereftalat (nedan kallat *PET-plast*) med ursprung i bl.a. Indien (nedan kallat *det berörda landet*) (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*).

(2) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom förordning (EG) nr 193/2007 [3] (nedan kallad *antisubventionsförordningen*) en slutgiltig utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien för ytterligare fem år. Den berörda produkten omfattas av KN-nummer 3907 60 20. Den fastställda tullsatsen uppgår till mellan 0 och 106,5 euro/ton för individuellt namngivna exportörer och till 41,3 euro/ton för övriga företag.

(3) Dessutom införde rådet genom förordning (EG) nr 192/2007 [4] (nedan kallad *antidumpningsförordningen*) en slutgiltig antidumpningstull på import av samma produkt med ursprung i Indien. Den fastställda tullsatsen enligt den förordningen uppgår till mellan 88,9 och 200,9 euro/ton för individuellt namngivna exportörer och till 181,7 euro/ton för övriga företag.

(4) I enlighet med principen att ingen produkt ska beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention, beaktas beloppet av den utjämningstull som införts genom antisubventionsförordningen vid fastställandet av antidumpningstullens storlek, i enlighet med artikel 14.1 i grundförordningen.

II. *INLEDANDE AV EN PARTIELL INTERIMSÖVERSYN*

(5) Efter det att den slutgiltiga utjämningstullen införts meddelade Indiens myndigheter att omständigheterna avseende två subventionssystem (tullkreditsystemet och befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen) har ändrats på ett bestående sätt. Man hävdade därför att subventionsnivån torde ha minskat och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ses över.

[1] EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.
[2] EGT L 301, 30.11.2000, s. 1.
[3] EUT L 59, 27.2.2007, s. 34.
[4] EUT L 59, 27.2.2007, s. 1.

(6) Kommissionen undersökte den bevisning som lämnats av Indiens myndigheter och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen, som begränsades till att omfatta subventionsnivån för import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen genom ett tillkännagivande ([1]) i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) en partiell interimsöversyn på eget initiativ av förordning (EG) nr 193/2007.

(7) Syftet med den partiella interimsöversynen var att bedöma om de gällande åtgärderna behöver fortsätta, upphävas eller ändras med avseende på de företag som omfattades av något av de två subventionssystem som uppgavs ha ändrats, i de fall då tillräcklig bevisning lämnats i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i tillkännagivandet om inledande. Undersökningen skulle också bedöma behovet, beroende på resultaten från översynen, av att se över de åtgärder som tillämpas på andra företag som samarbetade i den undersökning som fastställde nivån på de gällande åtgärderna, eller de åtgärder som tillämpas på övriga företag.

III. *UNDERSÖKNINGSPERIOD*

(8) Undersökningen omfattade perioden 1 april 2006–31 mars 2007 (nedan kallad *översynsperioden*).

IV. *PARTER SOM BERÖRS AV UNDERSÖKNINGEN*

(9) Kommissionen underrättade officiellt Indiens myndigheter, de indiska exporterande tillverkare som samarbetade i den förra undersökningen, som i förordning (EG) nr 193/2007 uppgavs dra fördelar av något av de två ändrade subventionssystemen och som anges i bilagan till tillkännagivandet om inledande samt gemenskapstillverkarna om inledandet av den partiella interimsöversynen. Berörda parter hade möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.

(10) Med tanke på det stora antalet parter som omfattades av översynen förutsågs möjligheten att tillämpa ett stickprovsförfarande för undersökningen av subventionering, i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

(11) Två exporterande tillverkare gav sig till känna och lämnade de uppgifter som krävdes för ett stickprov. Användningen av stickprov ansågs därför inte nödvändig. En av de två exporterande tillverkare som hade lämnat in ett stickprovsformulär meddelade dock senare kommissionen att företaget inte hade för avsikt att fylla i ett fullständigt frågeformulär och lämna de uppgifter som var nödvändiga för denna undersökning.

([1]) EUT C 227, 27.9.2007, s. 16.

(12) Kommissionen sände därför frågeformuläret till och fick svar från endast en tillverkare som omfattades av denna översyn, nämligen Pearl Engineering Polymers Ltd (nedan kallad *företaget*). Ett frågeformulär sändes också till Indiens myndigheter. Både företaget och Indiens myndigheter besvarade frågeformuläret.

(13) Kommissionen inhämtade och kontrollerade också alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

1. Indiens myndigheter

   Handelsministeriet, New Delhi.

2. Exporterande tillverkare i Indien

   Pearl Engineering Polymers Ltd, New Delhi.

V. *MEDDELANDE AV UPPGIFTER SAMT SYNPUNKTER PÅ FÖRFARANDET*

(14) Indiens myndigheter och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå en ändring av tullsatsen för den enda samarbetsvilliga indiska tillverkaren och för den icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare som nämns i bilagan till tillkännagivandet om inledande, samt om kommissionens avsikt att bibehålla de gällande åtgärderna för alla andra företag som inte samarbetade i denna partiella interimsöversyn. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

B. **BERÖRD PRODUKT**

(15) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 193/2007, dvs. PET-plast med en viskositetskvot på minst 78 ml/g, enligt ISO-standard 1628–5, med ursprung i det berörda landet. Den klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 3907 60 20.

C. **SUBVENTIONER**

I. *INLEDNING*

(16) På grundval av de uppgifter som lämnats av Indiens myndigheter och den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren samt svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta subventioner:

a) Systemet med förhandstillstånd (tidigare kallat *systemet med förhandslicenser*).

b) Tullkreditsystemet.

c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.

d) Systemet med befrielse från inkomstskatt.

e) Focus Market-systemet.

f) Target Plus-systemet.

(17) Systemen a, b, c, e och f grundar sig på utrikeshandelslagen (Foreign Trade Development and Regulation Act 1992) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas Indiens myndigheter att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för översynsperioden i detta fall, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004-31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som Indiens myndigheter tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs dessutom närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009, volym 1 (nedan kallad *förfarandehandboken*). Även förfarandehandboken uppdateras regelbundet.

(18) Det system med befrielse från inkomstskatt som anges i led d grundar sig på inkomstskattelagen (Income Tax Act) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(19) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen gav kommissionen Indiens myndigheter möjlighet att fortsätta att samråda avseende både de ändrade och de oförändrade systemen, i syfte att klargöra den faktiska situationen gällande subventionssystemen och nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och i frånvaro av en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system beslutade kommissionen att alla system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

(20) En berörd part som företrädde gemenskapsindustrin hävdade att de indiska exportörerna hade tillgång till ytterligare en rad andra system och subventioner. Uppgifterna innehöll dock ingen slutgiltig bevisning för att sådana system användes av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Frågan har därför inte utretts vidare inom ramen för detta förfarande.

II. *DE ENSKILDA SYSTEMEN*

1. **Systemet med förhandstillstånd**

a) *Rättslig grund*

(21) Systemet med förhandstillstånd beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken. Detta system kallades *systemet med förhandslicenser* under den föregående undersökningen som ledde till att den nu gällande slutgiltiga utjämningstullen infördes genom förordning (EG) nr 193/2007.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(22) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 23. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. vad beträffar vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som ”har anknytning till” tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av ”leverans likställd med export” som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer tillgång till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

c) *Praktiskt genomförande*

(23) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

i) *Fysisk export*: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med ”fysisk” i detta avseende menas att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I tillståndet anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.

ii) *Årligt behov*: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Tillståndsinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

iii) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp produktionsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportör som tillverkar den mellanliggande produkten kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför produktionen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

iv) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b-f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leverans till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

v) *Dokument för förhandsbefrielse*: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

vi) *Ömsesidig inhemsk remburs*: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

(24) Det fastställdes att den samarbetsvilliga exportören under översynsperioden endast erhöll förmåner knutna till den berörda produkten från två av delsystemen, nämligen förhandstillstånd för fysisk export (i) och förhandstillstånd för leverans likställd med export (iv). Det är således inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga delsystemen är utjämningsbara.

(25) Efter det att den slutgiltiga utjämningstull som nu är i kraft infördes genom förordning (EG) nr 193/2007 har Indiens myndigheter ändrat kontrollsystemet för systemet med förhandstillstånd. För att det ska vara möjligt för myndigheterna att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt tillverkade varor (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor eller kostnadsrevisor (”cost and works accountant”), som utfärdar ett intyg över att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden. Dessa bestämmelser tillämpas dock bara på förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. Innehavarna av alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdats före den dagen är skyldiga att följa de tidigare kontrollbestämmelserna, dvs. att i ett format som anges i tillägg 18 korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken).

(26) När det gäller de delsystem som under översynsperioden användes av den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, dvs. de för fysisk export och leverans likställd med export, fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta på tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av Indiens myndigheter på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken (volym II).

(27) Det bör noteras att standardnormerna för input/output ses över regelbundet. Eftersom den samarbetsvilliga exportören använde tillstånd/licenser som utfärdats vid olika tillfällen, tillämpade företaget således också flera olika standardnormer under översynsperioden.

(28) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter tillståndets utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

(29) Under översynen fastställdes det att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren visserligen kunde ange den totala råvaruförbrukningen, men att det inte fanns något egentligt förbrukningsregister för den berörda produkten. Man antog helt enkelt att förbrukningen överensstämde med standardnormerna för input/output. Det var därför inte möjligt att fastställa om de krav enligt standardnormerna som fastställts inom ramen för enskilda tillstånd/-licenser i fråga om tullfria insatsvaror överskred den råvarumängd som krävs för att tillverka referenskvantiteten av den resulterande exportprodukten.

(30) Under översynen fastställdes det vidare att råvarorna importerades inom ramen för tre olika tillstånd/licenser och olika standardnormer för input/output, och att de därefter blandades och införlivades fysiskt i processen för tillverkning av samma exportvara. Det faktum att tre olika standardnormer för input/output med olika förbrukningsnormer tillämpas för varje råvara framhäver ytterligare det problematiska i att fastställa den samarbetsvilliga exportörens faktiska förbrukning. Det står härvid klart att ett register över den faktiska förbrukningen är ett minimikrav för att det ska vara möjligt att kontrollera om mängden skattefria insatsvaror överskrider den råvarumängd som krävs för att tillverka referenskvantiteten av den resulterande exportprodukten.

(31) Det fastställdes också att de kontrollkrav som ställts av Indiens myndigheter antingen inte uppfylldes eller ännu inte hade prövats i praktiken. När det gäller förhandslicenser som utfärdats före den 13 maj 2005 har de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren (enligt tillägg 18) inte sänts till de behöriga myndigheterna och således inte kontrollerats av Indiens myndigheter. När det gäller förhandstillstånd som utfärdats efter den 13 maj 2005 har de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren begärts in, men Indiens myndigheter har ännu inte kontrollerat om dessa register är förenliga med kraven enligt export- och importpolitiken. Det bör i synnerhet nämnas att registren kontrollerats av auktoriserade externa revisorer i enlighet med den gällande indiska lagstiftning som nämns i skäl 25, men att varken företaget eller den auktoriserade revisorn har redovisat hur denna certifieringsprocess gick till. Det finns ingen revisionsplan eller någon annan dokumentation av den revision som gjordes och inga bevarade uppgifter om den metod som användes och de särskilda krav som gällde för detta omfattande arbete, som kräver detaljerade tekniska kunskaper om produktionsprocessen, export- och importpolitiken och redovisningsmetoder. Med beaktande av denna situation anses det att den exportör som är föremål för undersökningen inte kunnat påvisa att de relevanta bestämmelserna inom ramen för export- och importpolitiken har uppfyllts.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(32) Den samarbetsvilliga exportören ifrågasatte ovanstående undersökningsresultat, särskilt slutsatserna när det gäller den auktoriserade revisorn enligt skäl 31. Företaget menade att det inte finns några nationella eller internationella bestämmelser som föreskriver att ett granskat företag ska dokumentera hur en revision genomfördes. Tvärtom anges det i den indiska lagstiftningen att arbetshandlingarna är revisorns egendom. Under dessa omständigheter och med tanke på att ingen begäran om ett möte med den auktoriserade revisorn hade gjorts före kontrollbesöket, bör det faktum att det granskade företaget inte hade sådana styrkande handlingar vid kontrollbesöket inte läggas företaget till last. Vidare hävdade företaget att grundförordningen under alla omständigheter inte ger kommissionen rätt att kontrollera handlingar som hålls utanför det undersökta företaget, vilket skulle vara fallet med en oberoende revisor. Man menade också att den enda samarbetsvilliga tillverkarens faktiska förbrukning varit högre än standardnormerna för alla insatsvaror och att det inte skett någon alltför stor eftergift av tullar.

(33) Här bör det påminnas om att den kontrollprocess som den auktoriserade revisorn utfört och utfärdandet av det relevanta intyget utgör delar av det kontrollsystem som Indiens myndigheter föreskriver i dokumentet om export- och importpolitiken. I detta syfte anges den auktoriserade revisorn i dokumentet om export- och importpolitiken som en aktör i genomförandet av systemet, och kommissionen måste undersöka om detta kontrollsystem tillämpats effektivt. Att företaget inte kunde visa att antingen det självt eller den utsedda auktoriserade revisorn hade någon dokumentation om vilka kontroller som utförts för att det intyg som föreskrivs i dokumentet om export- och importpolitiken skulle kunna utfärdas, visar att företaget inte kunde bevisa att de tillämpliga kraven i dokumentet om export- och importpolitiken hade uppfyllts. När det gäller företagets påstående att det ändå inte skett något alltför stor eftergift av tullar, påminns det om att den situation som konstaterades på plats (dvs. blandning av insatsvaror och tillverkade produkter, användning av olika standardnormer, frånvaron av de register över faktisk förbrukning som föreskrivs i dokumentet om export- och importpolitiken), visade att det, i väntan på att Indiens myndigheter skulle utföra de nödvändiga sista kontrollåtgärderna, inte var möjligt att göra någon beräkning av den faktiska förbrukningen och en resulterande alltför stor eftergift av tullar per tillstånd/licens och standardnorm.

e) *Slutsats*

(34) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att den undersökta exportören beviljats en förmån.

(35) Systemen med förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för leverans likställd med export är dessutom klart och tydligt rättsligt knutna till ett exportresultat och anses därför vara selektiva och utjämningsbara i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.

(36) Inget av de två delsystem som använts i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter har inte tillämpat något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output kan i sig själva inte betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom tullfria insatsvaror som importerats inom ramen för tillstånd/licenser med olika normvärden blandas inom en och samma process för tillverkning av en exportvara. En sådan process gör det inte möjligt för Indiens myndigheter att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som faktiskt förbrukats i exportproduktionen och med vilket referensvärde de bör jämföras. Vidare har myndigheterna inte utfört, eller slutfört, någon effektiv kontroll grundad på ett korrekt fört register över förbrukningen. De har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Dessutom påminns det om att det berörda företaget inte förde något förbrukningsregister som möjliggjorde en kontroll av den faktiska förbrukningen av råvaror per produkttyp. Därför skulle Indiens myndigheter, även om det funnits ett effektivt kontrollsystem, inte ha kunnat avgöra vilka mängder insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten. Slutligen har deltagandet av auktoriserade revisorer i kontrollprocessen inte lett till någon förbättring av kontrollsystemet, eftersom det inte finns några närmare bestämmelser om hur auktoriserade revisorer ska utföra sina uppgifter och eftersom de uppgifter som lämnades under undersökningen inte tydde på att de ovannämnda bestämmelserna i grundförordningen hade efterlevts.

(37) Dessa två delsystem är således utjämningsbara.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(38) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Det är härvid att märka att grundförordningen inte bara medger att eftergift av ett för stort tullbelopp utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast eftergift av ett för stort tullbelopp utjämnas, men detta förutsätter att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor uppfylldes inte i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), snarare än en föregiven för stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den för stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den bara fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.

(39) Subventionsbeloppen för de exportörer som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de material som importerats inom ramen för de två delsystemen och som använts för den berörda produkten under översynsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppen i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(40) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes avseende detta system för den enda samarbetsvilliga tillverkaren uppgår till 12,8 %.

2. **Tullkreditsystemet**

a) *Rättslig grund*

(41) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i avsnitt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken.

(42) Det fastställdes att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inte erhöll några utjämningsbara förmåner genom tullkreditsystemet. Någon tilläggsanalys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.

3. **Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

a) *Rättslig grund*

(43) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(44) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som ”har anknytning till” tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(45) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter på ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, nolltullsats. För att exportåtagandet ska kunna anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

(46) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(47) Det inkom inga synpunkter rörande systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror efter meddelandet av uppgifter.

e) *Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

(48) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

(49) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

(50) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(51) Den enda samarbetsvilliga exportören hade inte förvärvat några kapitalvaror under undersökningsperioden. Företaget var dock fortsättningsvis befriat från tullar på kapitalvaror som förvärvats före undersökningsperioden till det belopp som fastställts i den ursprungliga undersökningen. På samma sätt som i den ursprungliga undersökningen beräknades, i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen, det subventionsbelopp som erhållits under översynsperioden på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror för den exporterande tillverkaren. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den subventionsnivå som fastställdes avseende den förmån som företaget erhållit under översynsperioden uppgår till 0,3 %.

4. **Systemet med befrielse från inkomstskatt**

a) *Rättslig grund*

Avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen från 1961

(52) Genom detta system har exportörerna kunnat erhålla en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse finns i avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen.

(53) Denna bestämmelse upphävdes från och med beskattningsåret 2005/2006 (dvs. budgetåret 1 april 2004–31 mars 2005), varför avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen inte längre medför någon förmån efter den 31 mars 2004. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren erhöll inga förmåner genom detta system under översynsperioden. Följaktligen, och eftersom systemet har dragits tillbaka, är det i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen inte utjämningsbart.

5. **Focus Market-systemet**

a) *Rättslig grund*

(54) Focus Market-systemet beskrivs närmare i kapitel 3.9 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 3.20 i förfarandehandboken. Företaget rapporterade visserligen detta system, men undersökningen visade att ingen förmån erhölls under översynsperioden. Eftersom det fastställts att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inte erhöll några utjämningsbara förmåner genom detta system, ansågs det inte att någon tilläggsanalys av systemet behövde göras i denna undersökning.

6. **Target Plus-systemet**

a) *Rättslig grund*

(55) Target Plus-systemet beskrivs närmare i kapitel 3.7 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 3.2 i förfarandehandboken.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(56) Alla tillverkande exportörer kan ansöka om stöd genom detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(57) Detta system ger en premie till företag som ökar tillväxten i sin exportomsättning. I detta syfte kan stödberättigade företag genom systemet få en tullkredit på mellan 5 och 15 % av ett belopp som grundas på skillnaden mellan fob-värdena av exportförsäljningen under två på varandra följande budgetår.

(58) Företag som vill omfattas av systemet ska lämna in en ansökan till handels- och industriministeriet. När ansökan beviljats utfärdar de behöriga myndigheterna en licens där tullkreditbeloppet anges.

(59) Detta system avskaffades i mars 2006 och har gradvis ersatts med två nya system, Focus Market-systemet och Focus Product-systemet. Rätten att ansöka om en licens inom ramen för Target Plus-systemet kvarstod dock ända till mars 2007 och företag som använder systemet får utnyttja de relevanta tullkrediterna fram till mars 2009.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(60) Den samarbetsvilliga tillverkaren ansåg att företaget inte fått någon förmån från detta system under översynsperioden och att det med tanke på att systemet avskaffades 2006 inte borde utjämnas. Undersökningen visade dock, såsom anges ovan, att företaget fått en förmån under översynsperioden. Dessutom kan företagen, även om systemet faktiskt avskaffats, fortsätta att utnyttja det till och med 2009.

e) *Slutsats om Target Plus-systemet*

(61) Target Plus-systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för Target Plus-systemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för Target Plus-systemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

(62) Target Plus-systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.

(63) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en för stor återbetalning av importtull i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Exportörerna har tillgång till förmåner enligt Target Plus-systemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt öka sin exportomsättning, utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(64) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden och som av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren bokförts som inkomst vid tidpunkten för exporttransaktionen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(65) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes avseende detta system för den enda samarbetsvilliga tillverkaren uppgår till 0,7 %.

III. *DE UTJÄMNINGSBARA SUBVENTIONERNAS STORLEK*

(66) Den subventionsmarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen uppgick till 5,8 % för den enda exporterande tillverkare som samarbetade i den aktuella partiella interimsöversynen.

(67) Under denna partiella interimsöversyn fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckt i procent av värdet, till totalt 13,8 % enligt följande:

Företag \ System	Förhands-licens	Tullkredit	Förmånlig import av kapital-varor	Inkomst-skatte-befrielse	Focus Market	Target Plus	Totalt
	%	%	%	%	%	%	%
Pearl Engineering Polymers Ltd	12,8	0	0,3	0	0	0,7	13,8

(68) Med beaktande av det ovanstående dras slutsatsen att subventionsnivån med avseende på den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har ökat.

D. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER OCH ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

I. *UTJÄMNINGSÅTGÄRDER*

(69) I överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 19 i grundförordningen och den grund för denna partiella interimsöversyn som anges i punkt 3 i tillkännagivandet om inledande konstateras att subventionsmarginalen för den enda samarbetsvilliga tillverkaren har ökat från 5,8 % till 13,8 % och att den utjämningstull som genom förordning (EG) nr 193/2007 infördes för denna exporterande tillverkare måste ändras på motsvarande sätt.

(70) Det andra företag som berördes av den aktuella partiella interimsöversynen, Reliance Industries Ltd, hade den högsta subventionsmarginalen i den ursprungliga undersökningen, men samarbetade inte i denna översyn. Eftersom detta företag inte var samarbetsvilligt, måste en bedömning grundas på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Med avseende på detta, och mot bakgrund av undersökningsresultaten rörande den enda samarbetsvilliga exportören, är det också troligt att denna icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare kommer att fortsätta att erhålla förmåner från de undersökta subventionssystemen i åtminstone lika hög utsträckning som den samarbetsvilliga exportören. Därför dras slutsatsen att subventionsnivån för den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkare som berörs av översynen också har ökat till 13,8 % och att den utjämningstull som enligt förordning (EG) nr 193/2007 infördes för denna exporterande tillverkare måste ändras på motsvarande sätt.

(71) När det gäller de företag som samarbetade i den ursprungliga undersökningen men som inte i bilagan till tillkännagivandet om inledande angavs som företag som omfattades av undersökningen, fanns det inget som tydde på att de utjämnings- och antidumpningstullsatser som tillämpades på dessa företag skulle behöva omräknas. De individuella tullsatser som tillämpas på alla parter som anges i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 193/2007, med undantag av Pearl Engineering and Reliance Industries, förblir oförändrade.

(72) När det däremot gäller de företag som inte samarbetade vare sig i denna översyn eller den ursprungliga undersökningen måste det anses att dessa kommer att fortsätta att erhålla förmåner från de undersökta subventionssystemen i åtminstone lika hög utsträckning som den samarbetsvilliga exportören. I syfte att undvika att bristande samarbetsvilja belönas ansågs det lämpligt att fastställa subventionsnivån för ”övriga företag” som den högsta nivå som fastställts för alla företag som samarbetade i den ursprungliga undersökningen, dvs. 13,8 %.

(73) De ändrade utjämningstullsatserna bör fastställas med hänsyn till de nya subventionsnivåer som konstaterades under denna översyn, eftersom de skademarginaler som beräknats i den ursprungliga undersökningen är högre.

(74) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i den här förordningen återspeglar situationen under den partiella interimsöversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkten som tillverkas av dessa företag. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa tullsatser utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för ”övriga företag”.

(75) Det erinras om att de gällande åtgärderna införts i form av en specifik tull per ton, i syfte att undvika att fluktuationer i priserna för PET-plast som orsakas av fluktuationer i råoljepriserna leder till att högre tullar tas ut. Det fastställda beloppet har beräknats med utgångspunkt i en tillämpning av utjämningstullsatsen på de exportpriser cif som använts vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada under den ursprungliga undersökningen. Samma metod har använts för att fastställa de ändrade specifika tullarna inom ramen för denna undersökning.

(76) Marginalerna och tullsatserna bör därför beräknas i enlighet med tabellen nedan:

	Utjämnings-tullsats	Föreslagen utjämningstullsats euro/ton
Reliance Industries Ltd	13,8 %	69,4
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	74,6
Senpet Ltd	4,43 %	22,0
Futura Polyesters Ltd	0 %	0,0
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	106,5
Övriga företag	13,8 %	69,4

(77) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen [1] tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, kommer denna förordning att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

II. *ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER*

(78) Ändringen av utjämningstullsatsen kommer att påverka den slutgiltiga antidumpningstullsats som genom förordning (EG) nr 192/2007 införts för tillverkare i Indien.

(79) I den ursprungliga antidumpningsundersökningen justerades antidumpningstullen i syfte att undvika eventuell dubbelräkning av effekterna av förmåner genom exportsubventioner. I detta hänseende kan det konstateras att det i artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [2] och i artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen anges att ingen produkt ska beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. Både i den ursprungliga antisubventionsundersökningen och i den nuvarande partiella interimsöversynen konstaterades det att vissa av de undersökta subventionssystem som befanns vara utjämningsbara utgjorde exportsubventioner enligt artikel 3.4 a i den grundläggande antisubventionsförordningen. Dessa subventioner inverkade i sig på de indiska exporterande tillverkarnas exportpris, och medförde följaktligen en ökad dumpningsmarginal. Den slutgiltiga dumpningsmarginal som fastställts i den ursprungliga antidumpningsundersökningen berodde med andra ord till viss del på förekomsten av exportsubventioner.

(80) De slutgiltiga antidumpningstullsatserna för de berörda exporterande tillverkarna måste därför nu justeras för att ta hänsyn till den ändrade nivån på den fördel som erhållits genom exportsubventioner under undersökningsperioden för den aktuella partiella interimsöversynen, i syfte att återspegla den faktiska dumpningsmarginal som återstår efter det att de justerade slutgiltiga utjämningstullarna införts för att undanröja effekten av exportsubventionerna.

(81) Med andra ord behöver de nya subventionsnivåerna beaktas vid justeringen av de tidigare fastställda dumpningsmarginalerna.

(82) Marginalerna och tullsatserna för de berörda företagen bör därför beräknas i enlighet med tabellen nedan:

	Utjämningstullsats (till följd av export-subventioner)	Nivå för undanröjande av skada	Antidumpnings-tullsats	Föreslagen antidumpningstull (euro/ton)
Reliance Industries Ltd	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	33,6 %	16,2 %	87,5
Senpet Ltd	4,43 %	44,3 %	39,9 %	200,9
Futura Polyesters Ltd	0 %	44,3 %	14,7 %	161,2
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	44,3 %	11,6 %	88,9
Övriga företag	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6

[1] Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, N-105, B-1049 Bryssel.

[2] EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

(83) I syfte att säkerställa att utjämnings- och antidumpningstullsatserna tillämpas korrekt bör nivån för den övriga tullen tillämpas inte enbart på icke-samarbetsvilliga exportörer utan också på de företag som inte exporterade något under översynsperioden. De sistnämnda företagen uppmanas emellertid att, när de uppfyller kraven i artikel 20 i grundförordningen, lämna in en begäran om översyn i enlighet med samma artikel för att få sin situation granskad individuellt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 193/2007 ska andra stycket ersättas med följande:

”2. Med undantag för vad som föreskrivs i artikel 2 ska följande utjämningstullsatser tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Utjämningstull (euro/ton)	Taric-tilläggsnummer
Indien	Reliance Industries Ltd	69,4	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Indien	Senpet Ltd	22,0	A183
Indien	Futura Polyesters Ltd	0,0	A184
Indien	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
Indien	Övriga företag	69,4	A999”

Artikel 2

I artikel 1 i förordning (EG) nr 192/2007 ska andra stycket ersättas med följande:

”2. Med undantag för vad som föreskrivs i artikel 2 ska följande antidumpningstullsatser tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Antidumpningstull (euro/ton)	Taric-tilläggsnummer
Indien	Reliance Industries Ltd	153,6	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd	87,5	A182
Indien	Senpet Ltd	200,9	A183
Indien	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
Indien	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585

Land	Företag	Antidumpningstull (euro/ton)	Taric-tilläggsnummer
Indien	Övriga företag	153,6	A999
Indonesien	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonesien	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonesien	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonesien	Övriga företag	187,7	A999
Malaysia	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malaysia	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malaysia	Övriga företag	160,1	A999
Sydkorea	SK Chemicals Group:		A196
	SK Chemicals Co. Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	
Sydkorea	KP Chemicals Group:		A195
	Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemicals Corp.	0	
Sydkorea	Övriga företag	148,3	A999
Taiwan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808
Taiwan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Taiwan	Övriga företag	143,4	A999
Thailand	Thai Shingkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Thailand	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Thailand	Övriga företag	83,2	A999”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2008.

På rådets vägnar
R. BACHELOT-NARQUIN
Ordförande